

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΕΝΔΕΚΑ ΕΩΘΙΝΑ ΙΔΙΟΜΕΛΑ

ΤΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Α΄

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν, ἐν ὄρει Γαλιλαίας, πίστει Χριστὸν θεάσασθαι, λέγοντα ἐξουσίαν, λαβεῖν τῶν ἄνω καὶ κάτω· μάθωμεν πῶς διδάσκει, βαπτίζειν εἰς τὸ ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, ἔθνη πάντα, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ συνεῖναι, τοῖς μύσταις ὡς ὑπέσχετο, ἕως τῆς συντελείας.

Θεοτοκίον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέχαιρες, Θεοτόκε Παρθένε, ὅτι Χριστὸν ἐώρακας, ἀναστάντα ἐκ τάφου, τριήμερον καθὼς εἶπεν· οἷς καὶ ὠφθη διδάσκων, καὶ φανερῶν τὰ κρείττονα, καὶ βαπτίζειν κελεύων, ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι, τοῦ πιστεύειν, αὐτοῦ ἡμᾶς τὴν ἔγερσιν, καὶ δοξάζειν σε Κόρη.

ΕΩΘΙΝΟΝ Α΄

Ἦχος α΄.

Εἰς τὸ ὄρος τοῖς Μαθηταῖς ἐπειγομένοις, διὰ τὴν χαμόθην ἔπαρσιν, ἐπέστη ὁ Κύριος· καὶ προσκυνήσαντες αὐτόν, καὶ τὴν δοθεῖσαν ἐξουσίαν, πανταχοῦ διδαχθέντες, εἰς τὴν ὑπὸ οὐρανὸν ἐξαπεστέλλοντο, κηρῦξαι τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀποκατάστασιν· οἷς καὶ συνδιαιωνίζειν, ὁ ἀψευδῆς ἐπηγγείλατο, Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Β΄

Τὸν λίθον θεωρήσασαι, ἀποκεκυλισμένον, αἱ Μυροφόροι, ἔχαιρον· εἶδον γὰρ νεανίσκον, καθήμενον ἐν τῷ τάφῳ· καὶ αὐτὸς ταύταις ἔφη· Ἴδοὺ Χριστὸς ἐγήγερται, εἶπατε σὺν τῷ Πέτρῳ τοῖς Μαθηταῖς· Ἐν τῷ ὄρει φθάσατε Γαλιλαίας· ἐκεῖ ὑμῖν ὀφθήσεται, ὡς προεῖπε τοῖς φίλοις.

Θεοτοκίον.

Ἄγγελος μὲν ἐκόμισε, τῇ Παρθένῳ τό, Χαῖρε, πρὸ σῆς Χριστὸς συλλήψεως, Ἄγγελος δὲ τὸν λίθον, ἐκύλισέ σου τοῦ τάφου· ἀντὶ λύπης ὁ μὲν γάρ, χαρᾶς ἀφράστου σύμβολα, ὁ δὲ ἀντὶ

θανάτου, σὲ χορηγόν, τῆς ζωῆς κηρύττων καὶ μεγαλύνων, καὶ λέγων τὴν ἀνάστασιν, γυναιξὶ καὶ τοῖς μύσταις.

ΕΩΘΙΝΟΝ Β΄

Ἦχος β΄.

Μετὰ μύρων προσελθούσαις, ταῖς περὶ τὴν Μαριὰμ γυναιξί, καὶ διαπορουμέναις, πῶς ἔσται αὐταῖς τυχεῖν τοῦ ἐφετοῦ, ὠράθη ὁ λίθος μετηρμένος, καὶ θεῖος νεανίας, καταστέλλων τὸν θόρυβον αὐτῶν τῆς ψυχῆς· Ἠγέρθη γάρ φησιν, Ἰησοῦς ὁ Κύριος· διὸ κηρύξατε τοῖς κήρυξιν αὐτοῦ Μαθηταῖς, εἰς τὴν Γαλιλαίαν δραμεῖν, καὶ ὄψεσθε αὐτόν, ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ὡς ζωοδότην καὶ Κύριον.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Γ΄

Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται, μὴ τις διαπιστεῖτω· ἐφάνη τῇ Μαρίᾳ γάρ, ἔπειτα καθωράθη, τοῖς εἰς ἀγρὸν ἀπιοῦσι· μύσταις δὲ πάλιν ὤφθη, ἀνακειμένοις ἕνδεκα· οὓς βαπτίζειν ἐκπέμψας, εἰς οὐρανούς, ὅθεν καταβέβηκεν ἀνελήφθη, ἐπικυρῶν τὸ κήρυγμα, πλήθεσι τῶν σημείων.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἀνατείλας Ἥλιος, ἐκ παστοῦ ὡς νυμφίος, ἀπὸ τοῦ τάφου σήμερον, καὶ τὸν ἄδην σκυλεύσας, καὶ θάνατον καταργήσας, σὲ Τεκούσης πρεσβείαις, φῶς ἡμῖν, ἐξαπόστειλον, φῶς φωτίζον καρδίας, καὶ τὰς ψυχὰς, φῶς βαδίζειν ἅπαντας ἐμβιβάζον, ἐν τρίβοις προσταγμάτων σου, καὶ ὁδοῖς τῆς εἰρήνης.

ΕΩΘΙΝΟΝ Γ΄

Ἦχος γ΄.

Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας, τὴν τοῦ Σωτῆρος εὐαγγελιζομένης, ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν καὶ ἐμφάνειαν, διαπιστοῦντες οἱ Μαθηταί, ὠνειδίζοντο τὸ τῆς καρδίας σκληρόν· ἀλλὰ τοῖς σημείοις καθοπλισθέντες καὶ θαύμασι, πρὸς τὸ κήρυγμα ἀπεστέλλοντο. Καὶ σὺ μὲν Κύριε, πρὸς τὸν ἀρχίφωτον ἀνελήφθης Πατέρα· οἱ δὲ ἐκήρυττον πανταχοῦ τὸν λόγον, τοῖς θαύμασι πιστούμενοι. Διὸ οἱ φωτισθέντες δι' αὐτῶν, δοξάζομέν σου, τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, φιλόανθρωπε Κύριε.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Δ΄

Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες, ἴδωμεν ἐπιστάντας, ἐν ζωηφόρῳ μνήματι, ἄνδρας ἐν ἀστραπούσαις, ἐσθήσεσι Μυροφόροις,

κλινούσαις εἰς γῆν ὄψιν· τοῦ οὐρανοῦ δεσπόζοντος, ἐγερσιν διδαχθῶμεν, καὶ πρὸς ζωῆν, ἐν μνημείῳ δράμωμεν σὺν τῷ Πέτρῳ, καὶ τὸ πραχθὲν θαυμάσαντες, μείνωμεν Χριστὸν βλέψαι.

Θεοτοκίον.

Τὸ Χαίρετε φθεγξάμενος, διημείψω τὴν λύπην, τῶν προπατόρων Κύριε, τὴν χαρὰν ἀντεισάγων, ἐγέρσεώς σου ἐν κόσμῳ. Ταύτης οὖν ζωοδότα, διὰ τῆς Κυησάσης σε, φῶς φωτίζον καρδίας, φῶς οἰκτιρμῶν, τῶν σῶν ἐξαπόστειλον τοῦ βοᾶν σοι· Φιλάνθρωπε, Θεάνθρωπε, δόξα τῇ σῇ ἐγέρσει.

ΕΩΘΙΝΟΝ Δ΄

Ἦχος δ΄.

Ὅρθρος ἦν βαθύς, καὶ αἱ γυναῖκες ἦλθον ἐπὶ τὸ μνημῆμά σου Χριστέ· ἀλλὰ τὸ σῶμα οὐχ εὐρέθη, τὸ ποθούμενον αὐταῖς· διὸ ἀπορουμέναις, οἱ ταῖς ἀστραπτούσαις ἐσθήσεσιν ἐπισιάντες. Τί τὸν ζῶντα, μετὰ τῶν νεκρῶν ζητεῖτε; ἔλεγον· ἠγέρθη ὡς προεῖπε· τί ἀμνημονεῖτε τῶν ῥημάτων αὐτοῦ; Οἷς πεισθεῖσαι, τὰ ὀραθέντα ἐκήρυττον· ἀλλ' ἐδόκει λῆρος τὰ εὐαγγέλια· οὕτως ἦσαν ἔτι νωθεῖς οἱ Μαθηταί· ἀλλ' ὁ Πέτρος ἔδραμε, καὶ ἰδὼν ἐδόξασέ σου, πρὸς ἑαυτὸν τὰ θαυμάσια.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ε΄

Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός, ἐκ νεκρῶν τῷ Κλεόπα καὶ τῷ Λουκᾷ συνώδευσεν, οἷς περ καὶ ἐπεγνώσθη, εἰς Ἐμμαοὺς κλῶν τὸν ἄρτον· ὧν ψυχαὶ καὶ καρδίαι, καιόμεναι ἐτύγγανον, ὅτε τούτοις ἐλάλει ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ Γραφαῖς ἠρμήνευσεν, ἃ ὑπέστη· μεθ' ὧν, ἠγέρθη, κράξωμεν, ὦφθη τε καὶ τῷ Πέτρῳ.

Θεοτοκίον.

Ὑμῶ σου τὸ ἀμέτρητον, ἔλεος Ποιητά μου, ὅτι σαυτὸν ἐκένωσας, τοῦ φορέσαι καὶ σῶσαι, φύσιν βροτῶν κακωθεῖσαν· καὶ Θεὸς ὦν ἠνέσχου, ἐκ τῆς Ἀγνῆς Θεόπαιδος, κατ' ἐμὲ γεννηθῆναι, καὶ κατελθεῖν, μέχρις ᾄδου, θέλων με Λόγε σῶσαι, πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε, Δέσποτα πανοικτίρμον.

ΕΩΘΙΝΟΝ Ε΄

Ἦχος πλ. α΄.

Ὡ τῶν σοφῶν σου κριμάτων Χριστέ! πῶς Πέτρῳ μὲν τοῖς ὀθονίοις μόνοις, ἔδωκας ἐννοῆσαί σου τὴν ἀνάστασιν; Λουκᾷ

δὲ καὶ Κλεόπα, συμπορευόμενος ὠμίλεις, καὶ ὀμιλῶν, οὐκ εὐθέως σεαυτὸν φανεροῖς; Διὸ καὶ ὄνειδίζη, ὡς μόνος παροικῶν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ μὴ μετέχων τῶν ἐν τέλει βουλευμάτων αὐτῆς. Ἄλλ' ὁ πάντα πρὸς τὸ τοῦ πλάσματος συμφέρον οἰκονομῶν, καὶ τὰς περὶ σοῦ προφητείας ἀνέπτυξας, καὶ ἐν τῷ εὐλογεῖν τὸν ἄρτον, ἐγνώσθης αὐτοῖς· ὧν καὶ πρὸ τούτου αἱ καρδίαι, πρὸς γνῶσίν σου ἀνεφλέγοντο· οἱ καὶ τοῖς Μαθηταῖς συνηθροισμένοις, ἤδη τρανῶς ἐκήρυττόν σου τὴν ἀνάστασιν· δι' ἧς ἐλέησον ἡμᾶς.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Σ'

Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος, Σῶτερ εἶ κατ' οὐσίαν, ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, βρώσεως συμμετέσχες, καὶ μέσον στὰς ἐδίδασκες, μετάνοιαν κηρύσσειν· εὐθύς δὲ πρὸς οὐράνιον, ἀνελήφθης Πατέρα, καὶ Μαθηταῖς, πέμπειν τὸν Παράκλητον ἐπηγγείλω. Ὑπέρθεε, Θεάνθρωπε, δόξα τῇ σῇ ἐγέρσει.

Θεοτοκίον.

Ὁ ποιητὴς τῆς κτίσεως, καὶ Θεὸς τῶν ἀπάντων, σάρκα βροτεῖαν ἔλαβεν, ἐξ ἀχράντων αἱμάτων, σοῦ Παναγία Παρθένε· καὶ γὰρ φθαρεῖσαν πᾶσαν, τὴν φύσιν ἐκαινούργησε, πάλιν ὡς πρὸ τοῦ τόκου, καταλιπὼν μετὰ τόκον· ὅθεν πιστῶς σε πάντες, ἀνευφημοῦμεν κράζοντες· Χαῖρε Δέσποινα κόσμου.

ΕΩΘΙΝΟΝ Σ'

Ἦχος πλ. β'.

Ἡ ὄντως εἰρήνη σὺ Χριστέ, πρὸς ἀνθρώπους Θεοῦ, εἰρήνην τὴν σὴν διδούς, μετὰ τὴν ἐγερσιν Μαθηταῖς, ἐμφόβους ἐδειξας αὐτούς, δόξαντας πνεῦμα ὀρᾶν· ἀλλὰ κατέστειλας τὸν τάραχον αὐτῶν τῆς ψυχῆς, δείξας τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας σου· πλὴν ἀπιστούντων ἔτι, τῇ τῆς τροφῆς μεταλήψει, καὶ διδαχῶν ἀναμνήσει, διήνοιξας αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς Γραφάς· οἷς καὶ τὴν πατρικὴν ἐπαγγελίαν καθυποσχόμενος, καὶ εὐλογήσας αὐτούς, διέστης πρὸς οὐρανόν. Διὸ σὺν αὐτοῖς προσκυνουμέν σε, Κύριε δόξα σοι.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ζ'

Ὅτι ἦραν τὸν Κύριον, τῆς Μαρίας εἰπούσης, ἐπὶ τὸν τάφον ἔδραμον, Σίμων Πέτρος, καὶ ἄλλος, μύστις Χριστοῦ, ὃν ἠγάπα· ἔτρεχον δὲ οἱ δύο, καὶ εὔρον τὰ ὀθόνια, ἔνδον κείμενα μόνα, καὶ κεφαλῆς, ἦν δὲ τὸ σουδάριον χωρὶς τούτων· διὸ πάλιν ἠσύχασαν, τὸν Χριστὸν ἕως εἶδον.

Θεοτοκίον.

Μεγάλα καὶ παράδοξα, δι' ἐμὲ κατειργάσω, Χριστέ μου πολυέλεε· ἐκ παρθένου γὰρ Κόρης, ἐτέχθης ἀνερμηνεύτως, καὶ Σταυρὸν κατεδέξω, καὶ θάνατον ὑπομείνας, ἐξανέστης ἐν δόξῃ, καὶ τὴν ἡμῶν, φύσιν ἠλευθέρωσας τοῦ θανάτου. Δόξα Χριστὲ τῇ δόξῃ σου, δόξα τῇ σῆι δυνάμει.

ΕΩΘΙΝΟΝ Ζ'

Ἦχος βαρύς.

Ἰδοὺ σκοτία καὶ πρῶι· καὶ τί πρὸς τὸ μνημεῖον Μαρία ἔστηκας, πολὺ σκότος ἔχουσα ταῖς φρεσίν; ὑφ' οὗ ποῦ τέθειται ζητεῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀλλ' ὄρα τοὺς συντρέχοντας Μαθητάς, πῶς τοῖς ὀθονίοις καὶ τῷ σουδαρίῳ, τὴν ἀνάστασιν ἐτεκμήραντο, καὶ ἀνεμνήσθησαν τῆς περὶ τούτου Γραφῆς. Μεθ' ὧν καὶ δι' ὧν, καὶ ἡμεῖς πιστεύσαντες, ἀνυμνοῦμέν σε τὸν ζωοδότην Χριστόν.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Η'

Δύο Ἀγγέλους βλέψασα, ἔνδοθεν τοῦ μνημείου, Μαρία ἐξεπλήττετο, καὶ Χριστὸν ἀγνοοῦσα, ὡς κηπουρὸν ἐπηρώτα· Κύριε ποῦ τὸ σῶμα, τοῦ Ἰησοῦ μου τέθεικας; κλήσει δὲ τοῦτον γνοῦσα, εἶναι αὐτόν, τὸν Σωτῆρα ἤκουσε· Μή μου ἄπτου, πρὸς τὸν Πατέρα ἄπειμι, εἶπε τοῖς ἀδελφοῖς μου.

Θεοτοκίον.

Τριάδος Κόρη τέτοκας, ἀπορρήτως τὸν ἕνα, διπλοῦν τῇ φύσει πέλοντα, καὶ διπλοῦν ἐνεργείᾳ, καὶ ἕνα τῇ ὑποστάσει· τοῦτον οὖν ἐκδυσώπει, ἀεὶ ὑπὲρ τῶν πίστει σε, προσκυνοῦντων, ἐκ πάσης ἐπιβουλής, τοῦ ἐχθροῦ λυτρώσασθαι, ὅτι πάντες, πρὸς σὲ νῦν καταφεύγομεν, Δέσποινα Θεοτόκε.

ΕΩΘΙΝΟΝ Η'

Ἦχος πλ. δ'.

Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα, οὐ μάτην χεῖνται θερμῶς· ἰδοὺ γὰρ κατηξίωται, καὶ διδασκόντων Ἀγγέλων, καὶ τῆς ὄψεως τῆς σῆς, ᾧ Ἰησοῦ· ἀλλ' ἔτι πρόσγεια φρονεῖ, οἷα γυνὴ ἀσθενής· διὸ καὶ ἀποπέμπεται, μὴ προσψαῦσαί σοι Χριστέ. Ἄλλ' ὁμως κήρυξ πέμπεται, τοῖς σοῖς Μαθηταῖς, οἷς εὐαγγέλια ἔφησε, τὴν πρὸς τὸν πατρῷον κληρὸν ἄνοδον ἀπαγγέλλουσα. Μεθ' ἧς ἀξίωσον καὶ ἡμᾶς, τῆς ἐμφανείας σου, Δέσποτα Κύριε.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Θ΄

Συγκεκρικλεισμένων Δέσποτα, τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες, τοὺς
Ἀποστόλους ἐπλησας, Πνεύματος παναγίου, εἰρηνικῶς
ἐμφυσήσας, οἷς δεσμεῖν τε καὶ λύειν, τὰς ἀμαρτίας
εἰρηκας· καὶ ὀκτῶ μεθ' ἡμέρας, τὴν σὴν πλευράν, τῷ Θωμᾷ
ὑπέδειξας καὶ τὰς χεῖρας, μεθ' οὗ βοῶμεν· Κύριος, καὶ
Θεὸς σὺ ὑπάρχεις.

Θεοτοκίον.

Τὸν σὸν Υἱὸν ὡς ἔβλεψας, ἀναστάντα ἐκ τάφου, τριήμερον
Θεόνυμφε, Παναγία Παρθένε, ἄπασαν θλίψιν ἀπέθου, ἣν
ὑπέστης ὡς Μήτηρ, ὅτε κατείδες πάσχοντα, καὶ χαρᾶς
ἐμπλησθεῖσα, σὺν τοῖς αὐτοῦ, Μαθηταῖς γεραίρουσα τοῦτον
ὑμνεῖς. Διὸ τοὺς Θεοτόκον σε, νῦν κηρύττοντας σῶζε.

ΕΩΘΙΝΟΝ Θ΄

Ἦχος πλ. α΄.

Ὡς ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, οὔσης ὀψίας Σαββάτων,
ἐφίστασαι τοῖς φίλοις Χριστέ, καὶ θαύματι θαῦμα βεβαιοῖς,
τῇ κεκλεισμένη εἰσόδῳ τῶν θυρῶν, τὴν ἐκ νεκρῶν σου
ἀνάστασιν· ἀλλ' ἐπλησας χαρᾶς τοὺς Μαθητάς, καὶ Πνεύματος
ἀγίου μετέδωκας αὐτοῖς, καὶ ἐξουσίαν ἐνειμας ἀφέσεως
ἀμαρτιῶν, καὶ τὸν Θωμᾶν οὐ κατέλιπες, τῷ τῆς ἀπιστίας
καταβαπτίζεσθαι κλύδωνι. Διὸ παράσχου καὶ ἡμῖν, γνῶσιν
ἀληθῆ, καὶ ἄφεςιν πταισμάτων, εὐσπλαγχνε Κύριε.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ι΄

Τιβεριάδος θάλασσα, σὺν παισὶ Ζεβεδαίου, Ναθαναὴλ τῷ
Πέτρῳ τε, σὺν δυσὶν ἄλλοις πάλαι, καὶ Θωμᾶν εἶχε πρὸς
ἄγραν· οἱ Χριστοῦ τῇ προστάξει, ἐν δεξιοῖς χαλάσαντες,
πληθος εἶλκον ἰχθύων· ὃν Πέτρος γνούς, πρὸς αὐτὸν
ἐνήχητο· οἷς τὸ τρίτον, φανεῖς καὶ ἄρτον ἔδειξε, καὶ
ἰχθὺν ἐπ' ἀνθράκων.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀναστάντα Κύριον, τριήμερον ἐκ τοῦ τάφου, Παρθένε
καθικέτευε, ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων, καὶ πόθῳ μακαριζόντων·
σὲ γὰρ ἔχομεν πάντες, καταφυγὴν σωτήριον, καὶ μεσῖτιν
πρὸς τοῦτον· κληρὸς γὰρ σός, καὶ οἰκέται πέλομεν Θεοτόκε,
καὶ πρὸς τὴν σὴν ἀντίληψιν, ἅπαντες ἀφορῶμεν.

ΕΩΘΙΝΟΝ Ι΄

Ἦχος πλ. β'.

Μετὰ τὴν εἰς ἄδου κάθοδον, καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, ἀθυμοῦντες ὡς εἰκός, ἐπὶ τῷ χωρισμῷ σου Χριστέ οἱ Μαθηταί, πρὸς ἐργασίαν ἐτράπησαν· καὶ πάλιν πλοῖα καὶ δίκτυα, καὶ ἄγρα οὐδαμοῦ. Ἄλλὰ σὺ Σῶτερ ἐμφανισθεῖς, ὡς Δεσπότης πάντων, δεξιοῖς τὰ δίκτυα κελεύεις βαλεῖν· καὶ ἦν ὁ λόγος ἔργον εὐθύς, καὶ πλῆθος τῶν ἰχθύων πολὺ, καὶ δεῖπνον ξένον ἔτοιμον ἐν γῆ· οὗ μετασχόντων τότε σου τῶν Μαθητῶν, καὶ ἡμᾶς νῦν νοητῶς καταξίωσον, ἐντροφηῆσαι φιλάνθρωπε Κύριε.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ ΙΑ'

Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν, τρὶς τῷ Πέτρῳ· Φιλεῖς με; πυθόμενος ὁ Κύριος, τῶν ἰδίων προβάτων, προβάλλεται ποιμενάρχην· ὃς ἰδὼν, ὃν ἠγάπα, ὁ Ἰησοῦς ἐπόμενον, ἤρετο τὸν Δεσπότην· Οὗτος δὲ τίς; Ἐὰν θέλω, ἔφησε, μένειν τοῦτον, ἕως καὶ πάλιν ἔρχομαι, τί πρὸς σὲ φίλε Πέτρε;

Θεοτοκίον.

Ἦ φοβερὸν μυστήριον! ὦ παράδοξον θαῦμα! διὰ θανάτου θάνατος, παντελῶς ἠφανίσθη. Τίς οὖν μὴ ἀνυμνήσει σου, καὶ τίς μὴ προσκυνήσει σου, τὴν ἀνάστασιν Λόγε, καὶ τὴν ἀγνώσ, ἐν σαρκὶ τεκοῦσάν σε Θεοτόκον; Ἦς ταῖς πρεσβείαις ἅπαντας, λύτρωσαι τῆς γεέννης.

ΕΩΘΙΝΟΝ ΙΑ'

Ἦχος πλ. δ'.

Φανερῶν σεαυτόν, τοῖς Μαθηταῖς σου Σωτήρ, μετὰ τὴν ἀνάστασιν, Σίμωνι δέδωκας τὴν τῶν προβάτων νομὴν, εἰς ἀγάπης ἀντέκτισιν, τὴν τοῦ ποιμαίνειν φροντίδα αἰτῶν· διὸ καὶ ἔλεγες· Εἰ φιλεῖς με Πέτρε, ποίμαινε τὰ ἀρνία μου, ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. Ὁ δὲ εὐθέως ἐνδεικνύμενος τὸ φιλόστοργον, περὶ τοῦ ἄλλου μαθητοῦ ἐπυνθάνετο. Ἦν ταῖς πρεσβείαις Χριστέ, τὴν ποιμνὴν σου διαφύλαττε, ἐκ λύκων λυμαιομένων αὐτήν.

ΥΜΝΟΙ ΤΡΙΑΔΙΚΟΙ

ΚΑΤ' ΗΧΟΝ

ΗΧΟΣ Α'

Σωματικαῖς μορφώσεσι, τῶν Ἀσωμάτων δυνάμεων, πρὸς νοερὰν
καὶ ἄυλον, ἀναγόμενοι ἔννοιαν, καὶ τρισαγίῳ μελωδήματι
τρισυποστάτου θεότητος, ἐκδεχόμενοι ἔλλαμψιν, χερουβικῶς
βοήσωμεν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. ...*

Δόξα.

Μετὰ πασῶν τῶν οὐρανίων δυνάμεων, χερουβικῶς τῷ ἐν
ὑψίστοις βοήσωμεν, τὸν τρισάγιον ἀναμέλποντες αἶνον·
Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. ...

Καὶ νῦν.

Ἐξεγερθέντες τοῦ ὕπνου, προσπίπτομέν σοι Ἀγαθέ, καὶ τῶν
Ἀγγέλων τὸν ὕμνον, βοῶμέν σοι Δυνατέ· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος
εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

ΗΧΟΣ Β΄

Ἀκτιστε φύσις, ἡ τῶν ὅλων δημιουργός, τὰ χεῖλη ἡμῶν
ἄνοιξον, ὅπως ἀναγγέλλωμεν, τὴν αἴνεσίν σου βοῶντες·
Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. ...

Δόξα.

Τὰς ἄνω δυνάμεις μιμούμενοι, οἱ ἐπὶ γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον
προσφέρομέν σοι Ἀγαθέ· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. ...

Καὶ νῦν.

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου, ἐξεγείρας με Κύριε, τὸν νοῦν
μου φώτισον, καὶ τὴν καρδίαν καὶ τὰ χεῖλη μου ἄνοιξον,
εἰς τὸ ὑμνεῖν σε Ἁγία Τριάς· Ἅγιος, Ἅγιος Ἅγιος εἶ ὁ
Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

ΗΧΟΣ Γ΄

Πατέρα ἀναρχον, Υἱὸν συνάναρχον, Πνεῦμα συναἰδιον,
θεότητα μίαν χερουβικῶς δοξάσωμεν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ
ὁ Θεός. ...

Δόξα.

Τριάς ὁμοούσιε καὶ ἀδιαίρετε, μονὰς τρισυπόστατε καὶ
συναἰδιε, σοὶ ὡς Θεῷ τῶν Ἀγγέλων, τὸν ὕμνον κραυγάζομεν·
Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. ...

Καὶ νῦν.

Ἀθρόον ὁ Κριτῆς ἐπελεύσεται, καὶ ἐκάστου αἱ πράξεις
γυμνωθήσονται· ἀλλὰ φόβῳ κράζωμεν, ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός·
Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον
ἡμᾶς.

ΗΧΟΣ Δ΄

Τὸν ἀναρχόν σου Πατέρα, καὶ σὲ Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸ
πανάγιόν σου Πνεῦμα, χερουβικῶς δοξολογεῖν τολμῶντες
λέγομεν. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. ...

Δόξα.

Ὡς αἱ τάξεις νῦν τῶν Ἀγγέλων, ἐν οὐρανῷ, καὶ στάσεις φόβῳ
ἀνθρώπων, ἐπὶ τῆς γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφέρομέν σοι
Ἀγαθέ· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. ...

Καὶ νῦν.

Τῶν νοερῶν σου λειτουργῶν προσφέρειν, οἱ θνητοὶ τὸν ὕμνον
τολμῶντες λέγομεν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς
Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Α΄

Ἕμφυτος ὁ καιρός, καὶ δεήσεως ὥρα· ἐκτενῶς βοῶμέν σοι τῷ
μόνῳ Θεῷ· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. ...

Δόξα.

Εἰκονίζουσιν τολμῶντες, τὰ νοερά σου στρατεύματα, Τριάς
Ἀναρχε, στόμασιν ἀναξίοις βοῶμέν σοι· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος
εἶ ὁ Θεός...

Καὶ νῦν.

Ὁ ἐν μήτρᾳ παρθενικῇ χωρηθεὶς, καὶ τῶν κόλπων τοῦ Πατρὸς
μὴ χωρισθεὶς, σὺν Ἀγγέλοις καὶ ἡμᾶς πρόσδεξαι, Χριστὲ ὁ
Θεὸς βοῶντάς σοι· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς
Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Β΄

Ἀσωμάτοις στόμασιν, ἀσιγήτοις δοξολογίαις, τὰ ἑξαπτέρυγα
ῥόδουσί σοι, τὸν τρισάγιον ὕμνον, ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ ἡμεῖς
οἱ ἐπὶ γῆς, ἀναξίοις χεῖλεσιν, αἰνόν σοι ἀναπέμπομεν·
Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. ...

Δόξα.

Παριστάμενα φόβω τὰ Χερουβεΐμ, ἐξιστάμενα τρόμω τὰ Σεραφεΐμ, τὸν τρισάγιον ὕμνον προσφέρει, ἀσιγήτῳ φωνῇ· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἁμαρτωλοί· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. ...

Καὶ νῦν.

Τριαδικῆς μονάδος θεότητα, ἀσυγχύτῳ ἐνώσει δοξάσωμεν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοήσωμεν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ

Ὁ ὑψίστῳ δυνάμει, χερουβικῶς ἀνυμνούμενος, καὶ θεϊκῇ δόξῃ, ἀγγελικῶς προσκυνούμενος, πρόσδεξαι καὶ ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, ἀναξίως τολμῶντας κραυγάζειν σοι· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. ...

Δόξα.

Τῇ ἀπροσίτῳ θεότητι, τῇ ἐν μονάδι Τριάδι, τῶν Σεραφεΐμ τὸν τρισάγιον, ἀναπέμποντες αἶνον, μετὰ φόβου βοήσωμεν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. ...

Καὶ νῦν.

Ὡς ὕπνον τὸν ὄκνον, ἀποθεμένη ψυχῇ, διόρθωσιν πρὸς ἔγερσιν, δεῖξον τῷ Κριτῇ, καὶ ἐν φόβῳ βόησον· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'

Ὅραν σε μὴ τολμῶντα τὰ Χερουβεΐμ, ἱπτάμενα κραυγάζει ἀλαλαγμῷ, τὸ ἔνθεον μέλος τῆς τρισαγίας φωνῆς· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἁμαρτωλοί· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. ...

Δόξα.

Εἰς οὐρανὸν τὰς καρδίας ἔχοντες, ἀγγελικὴν μιμησώμεθα τάξιν· καὶ ἐν φόβῳ τῷ ἀδεκάστῳ προσπέσωμεν, ἐπινίκιον ἀνακράζοντες αἶνον· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. ...

Καὶ νῦν.

Κατακαμπτόμενοι τῷ πλήθει, τῶν πταισμάτων ἡμῶν καὶ μὴ τολμῶντες ἀτενῖσαι τῷ ὕψει σου, τὴν ψυχὴν σὺν τῷ σώματι κλίναντες, μετὰ Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἰστέον, ὅτι συμπλήρωσιν τριαδικῶν ὕμνων ποιοῦμεν οὕτω·

Τοῦ α' ὕμνου.

Τῇ Δευτέρῃ.

...Προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων σῶσον ἡμᾶς.

Τῇ Τρίτῃ.

...Πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου σῶσον ἡμᾶς.

Τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ.

...Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς.

Τῇ Πέμπτῃ.

...Πρεσβείαις τῶν Ἀποστόλων σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ β' ὕμνου.

Ἐφ' ὅσον ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι Ἁγίου ἢ Ἁγίας τινός,
μετὰ μνείας τῆς τάξεως εἰς ἣν ἀνήκει ὁ Ἅγιος ἢ ἡ Ἁγία,

...Πρεσβείαις τοῦ Ὁσίου (ἢ τῆς Μάρτυρος ἢ τοῦ Ἱεράρχου
κ.λπ.) σῶσον ἡμᾶς.

Ἄλλως ἢ συμπλήρωσις τοῦ β' ὕμνου γίνεται ὡς τοῦ α'
τοιούτου, ἐξαίρεσει τῆς Πέμπτης, καθ' ἣν τὴν συμπλήρωσιν
ποιοῦμεν μετὰ τοῦ

..Πρεσβείαις τοῦ Ἱεράρχου σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ γ' ὕμνου.

Ἀείποτε μετὰ τοῦ·

...Διὰ τῆς Θεοτόκου σῶσον ἡμᾶς.

* Βλέπε τὰ πρὸς συμπλήρωσιν τῶν τριαδικῶν ὕμνων ἀρμόζοντα
ἐν ἐκάστη ἡμέρᾳ Ἀκροστίχια ἐν τῇ σημειώσει τῆς 448
σελίδος.

ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΑ

ΚΑΤ' ΗΧΟΝ

Ἐκ τρίτου ψαλλόμενα.

ΗΧΟΣ Α'

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων Κύριε, τὴν ψυχὴν μου καθάρισον ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, ...

ΗΧΟΣ Β΄

Τὸ φῶς σου τὸ ἀίδιον, ἐξαπόστειλον Κύριε, καὶ φώτισον τὰ ὄμματα τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας μου, ...

ΗΧΟΣ Γ΄

Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, ...

ΗΧΟΣ Δ΄

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ σου, τὴν ἐν σκότει ψυχὴν μου ὑπάρχουσαν, ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καθάρισον, ...

ΗΧΟΣ ΠΛ. Α΄

Φωτοδότα Κύριε, ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, ...

ΗΧΟΣ ΠΛ. Β΄

..., κατάπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ φῶς σου τὸ ἀίδιον.

ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ

Διέγειρόν με Κύριε, πρὸς τὴν σὴν ὑμνωδίαν, καὶ δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ...

ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ΄

Φῶς ὑπάρχων Χριστέ, φώτισόν με ἐν σοί, ...

Τσιτέον, ὅτι τὴν συμπλήρωσιν τοῦ φωταγωγικοῦ, ψαλλομένου τρις —ἐξαιρέσει τοῦ φωταγωγικοῦ τοῦ πλ. β΄ ἤχου— ποιοῦμεν οὕτω·

Τοῦ α΄.

Τῆ Δευτέρᾳ·

...προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων καὶ σῶσόν με.

Τῆ Τρίτῃ·

...πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου καὶ σῶσόν με.

Τῆ Τετάρτῃ καὶ τῆ Παρασκευῇ·

...δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου καὶ σῶσόν με.

Τῇ Πέμπτῃ·

...πρεσβείαις τῶν Ἀποστόλων καὶ σῶσόν με.

Τῷ Σαββάτῳ·

...πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου καὶ σῶσόν με.

Τοῦ β'.

Ἐφ' ὅσον ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι Ἁγίου ἢ Ἁγίας τινός,
μετὰ μνείας τῆς τάξεως, εἰς ἣν ἀνήκει ὁ Ἅγιος ἢ ἡ Ἁγία,

...πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων (ἢ τῶν Τεραρχῶν ἢ τοῦ Ὁσίου)
καὶ σῶσόν με,

ἄλλως ὡς τοῦ α', ἐξαίρεσει τῆς Πέμπτης, καθ' ἣν τὴν
συμπλήρωσιν ποιοῦμεν μετὰ τοῦ

...πρεσβείαις τοῦ Τεράρχου καὶ σῶσόν με.

Τοῦ γ', καὶ ἐν Σαββάτῳ τοῦ β', ὡς ψαλλομένου μόνον δῖς,
ἀείποτε μετὰ τοῦ

...πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσόν με.

Τσιτέον καὶ τοῦτο, ὅτι τὴν συμπλήρωσιν τοῦ φωταγωγικοῦ τοῦ
πλ. β' ἤχου ποιοῦμεν ἐν τῇ ἀρχῇ αὐτοῦ, προσθέτοντες καὶ
τό, Κύριε.

Προστασίαις Κύριε τῶν Ἀσωμάτων...

Δυνάμει Κύριε τοῦ Σταυροῦ σου...

Πρεσβείαις Κύριε τῆς Θεοτόκου...

Οὕτωςι συμπληροῦμεν καὶ τὸ τέλος τοῦ φωταγωγικοῦ τοῦ δ'
ἤχου, ὡς στερουμένου κλητικῆς προσφωνήσεως.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Τῇ Δευτέρᾳ

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀρχάγγελοι καὶ Ἄγγελοι, Ἀρχαὶ καὶ Κυριότητες, Δυνάμεις,
καὶ Ἐξουσίαι, καὶ Θρόνοι πολυόμματα, τὰ Χερουβεὶμ, καὶ

Σεραφεῖμ, ἅμα τὰ ἐξαπτέρυγα, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύσατε, τοῦ
λυτρωθῆναι κινδύνων, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Σύ μου προστάτις Ἀχραντε, καὶ ἰσχυρὸν προπύργιον, καὶ
προστασία τοῦ κόσμου, καὶ σοὶ προσπίπτω κραυγάζων· Τῶν
ὁδυνῶν με λύτρωσαι, καὶ τοῦ πυρὸς ἐξάρπασον, τοῦ αἰωνίου
Παρθένε, τὸν ἐπὶ σοὶ πεποιθότα.

Τῆ ΤΡΙΤῆ

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην, καὶ βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, τὸν ἐκ
Προφήτου Προφήτην, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ θρέμμα, τῆς Ἐλισάβετ
τὸν γόνον, ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Καὶ σὲ μεσίτριαν ἔχω, πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεόν· μὴ μου
ἐλέγξῃ τὰς πράξεις, ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων. Παρακαλῶ σε
Παρθένε, βοήθησόν μοι ἐν τάχει.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸ ὄπλον τὸ ἀήττητον, τὸ στήριγμα τῆς πίστεως, Σταυρὸν
τὸν θεῖον ὑμνοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν ἐν πίστει· τὸ μέγα
καταφύγιον, Χριστιανῶν τὸ καύχημα, τῶν Ὁρθοδόξων φύλακα,
τῶν Ἀθλοφόρων τὸ κλέος, ἀξίως σε εὐφημοῦμεν.

Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Παρισταμένη Πάναγνε, ἐν τῷ Σταυρῷ καὶ βλέπουσα, τὸν σὸν
Υἱὸν ἐπὶ ξύλου, ταθέντα καὶ νεκρωθέντα, ὡς περ μήτηρ
ὠλόλυζες, δακρύουσα καὶ λέγουσα· Τί τοῦτο τὸ παράδοξον,
ὅτι ὁ Κτίστης τοῦ κόσμου, σταυρῷ ταθῆναι ἠνέσχου;

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἡ δωδεκάς ἡ ἀγία, τῶν Ἀποστόλων τὸ κλέος, σὺν τῷ σεπτῷ
Νικολάῳ, καὶ Τεράρχῃ Μυρέων, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα,
ἐκδυσωπεῖτε ἀπαύστως.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων, Πανύμνητε Θεοτόκε, μετὰ δακρύων
βοῶ σοι, ἐκ βάθους μου τῆς καρδίας· Ἐξάρπασόν με Παρθένε,
ἐκ τῶν τοῦ ἄδου κευθμώνων.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ

Ἦχος β'.

Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· Σταυρὸς ἡ ὠραιότης
τῆς Ἐκκλησίας· Σταυρὸς βασιλέων τὸ κραταίωμα· Σταυρὸς
πιστῶν τὸ στήριγμα· Σταυρὸς Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν
δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, ἡ σὲ ἀσπόρως τεκοῦσα, καὶ
θρηνῶδοῦσα ἐβόα· Οἴμοι γλυκύτετον Τέκνον, πῶς ἔδυσ ἐξ
ὀφθαλμῶν μου; πῶς ἐν νεκροῖς ἐλογίσθης;

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ

Αὐτόμελον. Ἦχος γ'.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις, κατακοσμήσας ὡς Θεός, καὶ διὰ τῶν
σῶν ἀγίων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγω-

γῶν, Δημιουργε τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Νεκρώσιμον, ὁμοιον.

Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων ὡς Θεός, ἀνάπαυσον
τοὺς σοὺς δούλους, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν· εἰ γὰρ
καὶ ἡμαρτον Σῶτερ, ἀλλ' οὐκ ἀπέστησαν ἐκ σοῦ.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρά,
χριστιανῶν ἡ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ
μου καὶ ρῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

ΘΕΟΤΟΚΙΑ

ΕΙΣ ΕΚΑΣΤΟΝ ΗΧΟΝ

ψαλλόμενα ἐν ὄλῳ τῷ ἐνιαυτῷ, μετὰ τὰ Ἀπολυτικά

τῶν μὴ ἐορταζομένων Ἀγίων.

Εἰς τὸν α' ἦχον

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας καὶ τῇ Δευτέρῃ πρωί.

Εἰς τό, Θεός, Κύριος.

Θαῦμα θαυμάτων κεχαριτωμένη, ἐν σοὶ θεωροῦσα ἡ κτίσις ἀγάλλεται· συνέλαβες γὰρ ἀσπόρως, καὶ ἔτεκες ἀφράστως, ὄν ταξιαρχίαι Ἀγγέλων, ὁρᾶν οὐ δεδύνηται· αὐτὸν ἰκέτευσε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη, χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας καὶ τῇ Τρίτῃ πρωί.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως, τὸ πῦρ τῆς θεότητος, καὶ τεκοῦσα ἀσπόρως, πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περίσωζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοήν, ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες. Αὐτὸν Θεοτόκε ἰκέτευσε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωί.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν, κεκτημένοι Ἄχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου, ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Ἄχραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη, χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωί.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως, τὸ πῦρ τῆς θεότητος, καὶ τεκοῦσα ἀσπόρως, πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περίσωζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοήν, ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες. Αὐτὸν Θεοτόκε ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῆ Πέμπτη ἐσπέρας καὶ τῆ Παρασκευῆ πρωί.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν, κεκτημένοι Ἀχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου, ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Ἀχραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογούμενη, χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῆ Παρασκευῆ ἐσπέρας καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωί.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Τοῦ Γαβριὴλ φθειγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῆ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῆ ἀγία κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ. Ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοήν, ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες. Αὐτὸν Θεοτόκε ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν β' ἥχον

Τῆ Κυριακῆ ἐσπέρας καὶ τῆ Δευτέρᾳ πρωί.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Εὐσπλαχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ, συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς Θεοτόκε· βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἀμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς ἀεὶ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ Χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτὲ ὁ Γαβριὴλ, ὁ τῶν Ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Μήτηρ Ἁγία, ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις
τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῆ Δευτέρᾳ ἐσπέρας καὶ τῆ Τρίτῃ πρωί.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σοῦ Θεοτόκε
ἀειπάρθενε· Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον τέτοκας· διὸ κατὰ
χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἀδύτου φωτὸς
νεφέλη, αὐτὸν βασιτάσασα ἐν κόλποις, τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Τῆ Τρίτῃ ἐσπέρας καὶ τῆ Τετάρτῃ, πρωί.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Ὑπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, ὕμνοῦμέν σε·
διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ ἄδης, καὶ ὁ
θάνατος τέθνηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς
ἠξιώθημεν· τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν
ἀπόλαυσιν· διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταῖον
Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἡ ράβδος, ἐξ ἧς
ἀσπόρως Θεὸς βλαστήσας, ἀνεῖλεν ἐν ξύλῳ τὸν θάνατον.

Τῆ Τετάρτῃ ἐσπέρας, καὶ τῆ Πέμπτῃ πρωί.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σοῦ Θεοτόκε
ἀειπάρθενε· Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον τέτοκας· διὸ κατὰ
χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος, τοῦ Ὁρθρου.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἀδύτου φωτὸς
νεφέλη, αὐτὸν βασιτάσασα ἐν κόλποις, τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Τῆ Πέμπτῃ ἐσπέρας καὶ τῆ Παρασκευῆ πρωί.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Ὑπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, ὕμνοῦμέν σε·
διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ ἄδης, καὶ ὁ

θάνατος τέθνηκε· νεκρωθέντες ανέστημεν, καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν· τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν· διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταιὸν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἡ ῥάβδος, ἐξ ἧς ἀσπόρως Θεὸς βλαστήσας, ἀνεῖλεν ἐν ξύλῳ τὸν θάνατον.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωί.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια· τῇ ἀγνεΐᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν· αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Μήτηρ Ἁγία, ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Ἐὰν δὲ τύχη Ἀλληλούϊα ἐν οἰωδῆποτε ἤχῳ, λέγονται ταῦτα.

Ἀπόστολοι Μάρτυρες καὶ Προφῆται, Τεράρχαι Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, παρρήσίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἰκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ εἴ τι ἐν βίῳ ἡμάρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰμὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ Ἁγία, ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸν γ' ἥχον

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωί.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνεΐας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεῖς, ἐβόα σοι Θεοτόκε·

Ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἄπορῶ καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Ἐκαστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγή, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπυσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας καὶ τῇ Τρίτῃ πρωί.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Καταφυγή καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη Εὐλογημένη.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Ἐκαστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγή, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπυσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωί.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Ῥάβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν, τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Καταφυγή καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη Εὐλογημένη.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωί.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὠμολόγησαν, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν, Θεοτόκον σε κυρίως ὑπάρχουσαν· διὸ καὶ μεγαλύνομεν, τὸν τόκον σου τὸν ἄφραστον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Ἐκαστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγή, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Τῆ Πέμπτη ἑσπέρας καὶ τῆ Παρασκευῆ πρωί.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Ῥάβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν, τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Καταφυγή καὶ δύνამις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε

τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη Εὐλογημένη.

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωί.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῆ ἐκ σοῦ προσληφθείση, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Προφῆται προεκήρυξαν, Απόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὠμολόγησαν, καὶ ἡμεῖς ἐπίστευσάμεν, Θεοτόκον σε κυρίως ὑπάρχουσαν· διὸ καὶ μεγαλύνομεν, τὸν τόκον σου τὸν ἄφραστον.

Εἰς τὸν δ' ἥχον

Τῆ Κυριακῆ ἑσπέρας καὶ τῆ Δευτέρᾳ πρωί.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Τῆ ἀνατραφείση ἐν τῷ ναῷ, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, τῆ περιβεβλημένη τὴν πίστιν καὶ τὴν σοφίαν, καὶ τὴν ἀμεμπτον παρθενίαν, ὁ ἀρχιστράτηγος Γαβριήλ, προσέφερεν οὐρανόθεν, τὸν ἀσπασμὸν καὶ τὸ χαῖρε· Χαῖρε Εὐλογημένη, χαῖρε Δεδοξασμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Ὅτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως, μὴ εὐποροῦντες Θεοτόκε, δωρεὰν αἰτοῦμέν σε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας καὶ τῇ Τρίτῃ πρωί.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενωῶς, νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοί, καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ, κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σους δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ᾗ ἀφλέκτως Μωσῆς, κατεῖδεν ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωί.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διηλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἠνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ τὸ ὄρος, ἐξ οὗ ἀρρήτως ἐτμήθη λίθος, καὶ πύλας τοῦ ᾄδου συνέτριψε.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωί.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Τὸν Λόγον τοῦ Πατρός, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη· διὸ ἀπαύστως σε, ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Ὅτι πάντων ὑπάρχεις, τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως, μὴ εὐποροῦντες Θεοτόκε, δωρεὰν αἰτοῦμέν σε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωί.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Παρθένε Πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διήλθε σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἠνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἔκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου· ὄν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Σὺ εἶ τὸ ὄρος, ἐξ οὗ ἀρρήτως ἐτμήθη λίθος, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συνέτριψε.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωί.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ᾗ ἀφλέκτως Μωσῆς, κατεῖδεν ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς θεότητος.

Εἰς τὸν πλ. α' ἥχον

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωί.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Μετὰ Ἀγγέλων τὰ οὐράνια, μετὰ ἀνθρώπων τὰ ἐπίγεια, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, Θεοτόκε βοῶμέν σοι· Χαῖρε πύλη, τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα· χαῖρε μόνη, τῶν γηγενῶν σωτηρία· χαῖρε Σεμνὴ κεχαριτωμένη, ἡ τεκοῦσα Θεὸν σεσαρκωμένον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστὲ ὁ Θεός, υἱοῦς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας καὶ τῇ Τρίτῃ πρωί.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ τὰ κύματα Ἄγνη καταπράυνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου

ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ ὅτι Παρθένε, ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλεσαι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Μήτηρ Θεοῦ Παναγία, τὸ τεῖχος τῶν Χριστιανῶν, ἐπιτάχυνον ῥῦσαι λαόν σου, συνήθως κραυγάζοντά σοι ἐκτενῶς· Ἀντιτάχθητι αἰσχροῖς, καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς, ἵνα βοῶμέν σοι· Χαῖρε Ἀειπάρθενε.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωί.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτωτε, τῶν εἰδώλων ἢ πλάνη πᾶσα κατήργηται, καὶ τῶν δαιμόνων ἢ ἰσχύς καταπεπάζεται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοί, κατὰ χρέος σε ἀεί, ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως, ὁμολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Ὁ ἐκ Παρθένου, ἀνατείλας τῷ κόσμῳ Χριστὲ ὁ Θεός, υἱοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωί.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Τὸ ξένον τῆς Παρθένου μυστήριον, τῷ κόσμῳ ἀνεδείχθη σωτήριον· ἐξ αὐτῆς γὰρ ἐτέχθης ἄνευ σπορᾶς, καὶ σαρκὶ ἀνεδείχθης, δίχρα φθορᾶς, ἢ πάντων χαρά. Κύριε δόξα σοι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Μήτηρ Θεοῦ Παναγία, τὸ τεῖχος τῶν Χριστιανῶν, ἐπιτάχυνον ῥῦσαι λαόν σου, συνήθως κραυγάζοντά σοι ἐκτενῶς· Ἀντιτάχθητι αἰσχροῖς, καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς, ἵνα βοῶμέν σοι· Χαῖρε Ἀειπάρθενε.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωί.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτωτε, τῶν εἰδώλων ἢ πλάνη πᾶσα κατήργηται, καὶ τῶν δαιμόνων ἢ ἰσχύς καταπεπάζεται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοί, κατὰ χρέος σε ἀεί, ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως, ὁμολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστὲ ὁ Θεός, υἱοῦς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῆ Παρασκευῆ ἐσπέρας καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωί.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος· Χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· Χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν, καὶ Ἀπειρόγαμε· ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστὲ ὁ Θεός, υἱοῦς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν πλ. β' ἥχον

Τῆ Κυριακῆ ἐσπέρας καὶ τῆ Δευτέρᾳ πρωί.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Ἀρχὴ σωτηρίας, ἡ τοῦ Γαβριὴλ προσηγορία, πρὸς τὴν Παρθένον γέγονεν· ἤκουσε γὰρ τὸ Χαῖρε, καὶ οὐκ ἀπέφυγε τὸν ἀσπασμόν· οὐκ ἐδίστασεν ὡς ἡ Σάρρα ἐν τῇ σκηνῇ, ἀλλ' οὕτως ἔλεγεν· Ἴδοὺ ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Ἀρχαγγελικὸν λόγον ὑπεδέξω, καὶ χερουβικὸς θρόνος ἀνεδείχθη, καὶ ἐν ἀγκάλαις σου ἐβάστασας, Θεοτόκε, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῆ Δευτέρᾳ ἐσπέρας καὶ τῆ Τρίτῃ πρωί.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν σὴν καὶ μόνην κραταιάν, προστασίαν αἰτοῦμεν· σπλαγχνίσθητι εἰς ἀπροστάτευτον λαόν· δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα Θεόν, ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνη Εὐλογημένη.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε, ἀλλ' αἰτεῖται τὴν

χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Τῆ Τρίτῃ ἐσπέρας καὶ τῆ Τετάρτῃ πρωί.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Θεοτόκε Παρθένε, ἰκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἐκουσίως προσπαγέντα ἐν Σταυρῷ, καὶ τὸν κόσμον ἐκ πλάνης ἐλευθερώσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἐλεῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρός, ἄνευ μητρὸς γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκύησας σεσαρκωμένον ἐξ ἀγνῶν, αἱμάτων σου Θεοκυῆτορ ἄνευ ἀνδρός· ὃν αἴτησαι δωρήσασθαι, ἡμῖν ἁμαρτιῶν ἄφεσιν, πρὸ τοῦ τέλους.

Τῆ Τετάρτῃ ἐσπέρας καὶ τῆ Πέμπτῃ πρωί.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Αγία Δέσποινα ἀγνή, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, ἡ τὸν ἀπάντων Ποιητήν, ἀπορρήτως τεκοῦσα, ἰκέτευε σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς, ἐκάστοτε τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ, παθῶν ἡμᾶς λυτρώσασθαι, καὶ ἄφεσιν ἡμῖν, δοῦναι ἁμαρτημάτων.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Μεγάλων χαρισμάτων ἀγνή, Παρθένε Θεομητορ σὺ ἡξιώθης, ὅτι ἔτεκες σαρκί, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῆ Πέμπτῃ ἐσπέρας καὶ τῆ Παρασκευῆ πρωί.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Θεοτόκε Παρθένε, ἰκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἐκουσίως προσπαγέντα ἐν Σταυρῷ, καὶ τὸν κόσμον ἐκ πλάνης ἐλευθερώσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἐλεῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Τὸν πρὸ αἰώνων, ἐκ Πατρός, ἄνευ μητρὸς γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκύησας σεσαρκωμένον ἐξ ἀγνῶν, αἱμάτων σου Θεοκυῆτορ ἄνευ ἀνδρός·

ὄν αἵτησαι δωρήσασθαι, ἡμῖν ἁμαρτιῶν, ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωί.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

(Κατὰ τὸ Τυπικόν).

Ὁ τὴν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα, ἤλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκουσία βουλή λάμπας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητήσαι θέλων τὸν Ἀδὰμ λέγων τοῖς Ἀγγέλοις· Συγχαρήτέ μοι, ὅτι εὐρέθη ἡ ἀπολομένη δραχμή. Ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, Θεὸς δόξα σοι.

(Κατὰ τὰ ἔντυπα Ὡρολόγια).

Προϊστορεῖ ὁ Γεδεὼν τὴν σύλληψιν, καὶ ἐρμηνεύει ὁ Δαυΐδ, τὸν τόκον σου Θεοτόκε· κατέβη γὰρ ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, ὁ Λόγος ἐν τῇ γαστρὶ σου, καὶ ἐβλάστησας ἄνευ σπορᾶς, γῆ ἁγία τοῦ κόσμου τὴν σωτηρίαν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἡ κεχαριτωμένη.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρός, ἄνευ Μητρὸς γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκύησας σεσαρκωμένον, ἐξ ἄγνων αἱμάτων σου, Θεοκυῆτορ ἄνευ ἀνδρός· ὄν αἵτησαι δωρήσασθαι, ἡμῖν ἁμαρτιῶν, ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

Εἰς τὸν βαρὺν ἦχον

Τῆ Κυριακῆ ἑσπέρας καὶ τῆ Δευτέρᾳ πρωί.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Θεοτόκε Παρθένε ἀμίαντε, τὸν Υἱὸν σου δυσώπει, σὺν ταῖς ἄνω δυνάμεσι συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους δωρήσασθαι, τοῖς πιστῶς σε δοξάζουσιν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Υπερέβης τὰς δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, ὅτι ναὸς ἐδείχθης θεϊκός, εὐλογημένη Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσα Χριστόν, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῆ Δευτέρᾳ ἑσπέρας καὶ τῆ Τρίτῃ πρωί.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Τὸ Χαῖρέ σοι προσάγομεν Θεοτόκε· τῶν Ἀγγέλων γὰρ ἀνωτέρα
ἐδείχθης, Θεὸν κυήσασα.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Εἰρήνευσον πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου τὴν ζωὴν ἡμῶν τῶν
βοώντων σοι· Ἐλεῆμον Κύριε δόξα σοι.

Τῆ Τρίτῃ ἐσπέρας καὶ τῆ Τετάρτῃ πρωί.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν, Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ
καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύστως ἰκέτευε Θεοτόκε
Παρθένε, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Λύτρωσαι Θεοτόκε, τῶν συνεχουσῶν ἡμᾶς ἀμαρτιῶν, ὅτι ἄλλην
ἐλπίδα, οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰ μὴ σέ, καὶ τὸν ἐκ σοῦ
τεχθέντα Θεόν.

Τῆ Τετάρτῃ ἐσπέρας καὶ τῆ Πέμπτῃ πρωί.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ἄχραντε, τῶν Προφητῶν ὑπάρχει,
καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα διό σε Θεοτόκον, ἐν ἐπιγνώσει
δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Ὁ καρπὸς τῆς γαστροῦ σου Θεόνυμφε, τοῖς ἀνθρώποις
ἐδείχθη, σωτηρίας πρόξενος· διό σε Θεοτόκον, γνώμη καὶ
γλῶσση δοξάζοντες, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Τῆ Πέμπτῃ ἐσπέρας καὶ τῆ Παρασκευῆ πρωί.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν, Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ
καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύστως ἰκέτευε Θεοτόκε
Παρθένε, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Λύτρωσαι Θεοτόκε, τῶν συνεχουσῶν ἡμᾶς ἀμαρτιῶν, ὅτι ἄλλην
ἐλπίδα, οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰ μὴ σέ, καὶ τὸν ἐκ σοῦ
τεχθέντα Θεόν.

Τῆ Παρασκευῆ ἐσπέρας καὶ τῆ Σαββάτῳ πρωί.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας Πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε· σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἁμαρτίᾳ, ἔσωσας τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν, ἢ πρὸ τόκου παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ παρθένος, καὶ μετὰ τόκον πάλιν οὔσα παρθένος.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Χαῖρε ἡ τὸν ἀχώρητον ἐν οὐρανοῖς, χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου· χαῖρε Παρθένε τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, δι' ἧς ἔλαμψεν ὁ Ἐμμανουήλ· Χαῖρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Εἰς τὸν πλ. δ' ἡχον

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωί.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Χαῖρε ἡ δι' Ἀγγέλου, τὴν χαρὰν τοῦ κόσμου δεξαμένη· χαῖρε ἡ τεκοῦσα, τὸν ποιητὴν σου καὶ Κύριον· χαῖρε ἡ ἀξιωθεῖσα, γενέσθαι Μήτηρ Θεοῦ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Χαῖρε ἡ πύλη, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, ἣν ὁ Ὑψιστος μόνος διώδευσε, καὶ μόνην ἐσφραγισμένην ἐφύλαξεν, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας καὶ τῇ Τρίτῃ πρωί.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα τὸ τῆς πίστεως, καὶ σεβάσιμον δώρημα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν πιστοί· Χαῖρε ἡ τὴν πέτραν τῆς ζωῆς, ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα· χαῖρε τῶν περάτων ἡ ἐλπίς, θλιβομένων ἀντίληψις· χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Παρθένε Ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κινουσα σπλάγγνα μητρικά, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωί.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ Σταυρῷ θεωροῦσα, ἡ τεκοῦσα ἔλεγε δακρύουσα· Ὁ μὲν κόσμος

ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ἄχραντε, τῶν Προφητῶν ὑπάρχει καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· διό σε Θεοτόκον, ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωί.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Ἡ νοητὴ πύλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, Ἄχραντε Θεοτόκε, τοὺς προστρέχοντάς σοι πιστῶς, λύτρωσαι τῶν κινδύνων, ἵνα δοξάζωμεν τὸν πανάγιον τόκον σου, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Παρθένε Ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κινουῖσα σπλάγχνα μητρικά, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωί.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ Σταυρῷ θεωροῦσα, ἡ τεκοῦσα ἔλεγε δακρύουσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ἄχραντε, τῶν Προφητῶν ὑπάρχει καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· διό σε Θεοτόκον, ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωί.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὕς ἐπλασας τῇ χειρὶ σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου Ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτῆρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου.

Παρθένε ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κινουῖσα σπλάγχνα μητρικά, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ, Ο ΜΙΚΡΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

(Ποίημα Θεοστηρίκτου μοναχοῦ· οἱ δὲ Θεοφάνους)

Ὁ Κανὼν οὗτος ψάλλεται ἐν πάσῃ περιστάσει καὶ θλίψει ψυχῆς.

Ἐπίσης, ἐὰν μνήμη (ἐορταζομένου)* Ἁγίου συμπίπτη ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς (καὶ προεορτίων καὶ μεθεόρτων ἡμερῶν) ψάλλεται (εἰς τοὺς κανόνας) ὁ Μικρὸς Παρακλητικὸς Κανὼν μετὰ τοῦ εἰρμοῦ εἰς δ' καὶ ὁ (κανὼν) τοῦ Ἁγίου εἰς δ'.

Ἦχος πλ. δ'. ῤδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἴγυπτιάν,

» μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ

» Λυτρωτῆ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω,
σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν
δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Παθῶν με τaráττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας ἐμπιπλῶσαί
μου τὴν ψυχὴν· εἰρήνευσον Κόρη τῆ γαλήνη, τῆ τοῦ Υἱοῦ καὶ
Θεοῦ σου Πανάμωμε.

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναί
με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν
ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ
προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνη Θεομητορ, ὡς ἀγαθὴ
ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

ῤδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς

» Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ
» τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στή-
» ριγμα, μόνη Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννητορ
Παρθένε· σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν
ἀγαθῶν ἢ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Πανύμνητε.

Τκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν
ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς
γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη Πανάχραντε.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας
τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς
δυνατὸν ἐν ἰσχύι, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Χαλεπαῖς ἀρρώστιάις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ
Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε
γινώσκω, θησαυρὸν Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι
πάντες μετὰ Θεόν, εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τεῖχος
καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν
χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ
ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πρεσβεῖα θερμῆ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγὴ, τοῦ
κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι· Θεοτόκε Δέσποινα
πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἢ μόνη ταχέως
προστατεύουσα.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστή-
» ριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν
» θεότητα.

Τροπάρια.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἢ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα
Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων
Θεοσύμφευτε.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου
μοι, ἢ τὸν Εὐσπλαγχνον κυήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων τῶν
ὑμνούντων σε.

Απολαύοντες Πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων εὐχαριστήριον,
ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος
ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε Πανύμνητε, δυσχερείας πάσης
ἐκλυτρούμεθα.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύριε, καὶ
» τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην, παρά-
» σχου ἡμῖν Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ἐμπλησον Ἄγνη, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου, τὴν σὴν
ἀκήρατον διδοῦσα χαράν, τῆς εὐφροσύνης, ἢ γεννήσασα τὸν
αἴτιον.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Θεοτόκε Ἄγνη, ἢ αἰωνίαν
τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην τὴν πάντα νοῦν
ὑπερέχουσαν.

Λῦσον τὴν ἀχλύν, τῶν πταισμάτων μου Θεόσυμφε, τῷ φωτισμῷ
τῆς σῆς λαμπρότητος, ἢ φῶς τεκοῦσα, τὸ θεῖον καὶ
προαιώνιον.

Ἴασαι Ἄγνη, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου
ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγείαν, τῆς πρεσβείας σου παράσχου μοι.

Ῥδὴ στ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγ-
» γελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ μου ἐπλή-
» σθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ῥῆδι προσήγγισε, καὶ δέομαι
» ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ
θανάτῳ, τὴν τῆ φθορᾶ καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεῖσαν
Παρθένε δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν
κακουργίας με ῥύσασθαι.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην
Παρθένε, τῶν πειρασμῶν διαλύουσαν ὄχλον, καὶ ἐπηρείας
δαιμόνων ἐλαύνουσαν· καὶ δέομαι διαπαντός· Ἐκ φθορᾶς τῶν
παθῶν μου ῥυσθῆναι με.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελεῆ
σωτηρίαν, καὶ πλατυσμὸν ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη, καὶ τῷ φωτί
σου ἀεὶ ἀγαλλόμεθα· Ἦ Δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν
καὶ κινδύνων διάσωσον.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῆ
σαρκί μου· ἀλλ' ἢ Θεὸν καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν
λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα, σοῦ δέομαι τῆς Ἀγαθῆς· Ἐκ
φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι
πάντες μετὰ Θεόν, εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος
καὶ προστασίαν.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων
τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν
παρρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν
Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παράδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς·
ἀλλὰ πρόφθασον ὡς Ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν
πιστῶς κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ
σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεὶ, Θεοτόκε τῶν
τιμώντων σε.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες παῖδες, ἐν
- » Βαβυλῶνι ποτέ, τῆ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλό-
- » γα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν
- » πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ, οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατώκησας, τῷ κόσμῳ, ἣν προστάτιν ἀνέδειξας. Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας Μήτηρ, ἀγνή δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας. Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας, τὴν σὲ κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας. Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρώστιάς, Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, θεραπεύειν ἀξίωσον, ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Ῥδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

- » Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν ὃν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ
- » τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
- » τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδης Παρθένε ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε Κόρη εἰς αἰῶνας.

Τῶν ἰαμάτων τὸ δαψιλὲς ἐπιχέεις, τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσι τὸν ἄφραστόν σου τόκον.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας Παρθένε, ἵνα σε δοξάζω τὴν Κεχαριτωμένην.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ΄. Ὁ Εἰρμός.

- » Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σε-
- » σωσμένοι Παρθένε Ἄγνή, σὺν Ἄσωμάτων χορεί-
- » αῖς, σὲ μεγαλύνοντες.

Τροπάρια.

Ψοήν μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσης, ἢ τὸν παντὸς ἐκ
προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφηρηκότα Παρθένε, Χριστὸν κυήσασα.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθένε ἢ τῆς χαρᾶς
δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἀμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα.

Λιμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ προσφευγόντων, γενοῦ Παρθένε
καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγὴ τε καὶ σκέπη, καὶ
ἀγαλλίαμα.

Φωτὸς σου ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον Παρθένε, τὸ ζοφερὸν τῆς
ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον, σὲ
καταγγέλλοντας.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας ταπεινωθέντα Παρθένε
θεράπευσον, ἐξ ἀρώστιάς εἰς ῥῶσιν, μετασκευάζουσα.

* Ἑορταζόμενος εἶναι ὁ Ἅγιος, ἢ ἀκολουθία τοῦ ὁποίου ἔχει
ἐν τῷ Ὁρθρῳ Καθίσματα δύο τοῦλάχιστον Στιχολογιῶν.

Ἐξαιροῦνται αἱ μνημαί... τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου (Σεπτ.
κστ'), τῶν Τριῶν Τεραρχῶν, τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου καὶ τῶν
ἀγίων... καὶ Νικολάου, ὧν εἰς τοὺς κανόνας προηγοῦνται
κανόνες τῆς Θεοτόκου ἰδιαίτεροι (Ἐκ τῆς Προθεωρίας τοῦ
Τυπικοῦ, Περὶ τῶν Κανόνων § 23).